

ע"פ 2189/23 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בית המשפט העליון

ע"פ 2189/23 - ב'

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבות:

1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטים, סגן הנשיא, אב"ד ר' כרמל, א' רומנוב, ו-מ' ליפשיץ פריבס) בתפ"ח 70988-12-19 מיום 30.01.2023.

בשם המבקש:

עו"ד מוטי אדטו

בשם משיבה 1:

עו"ד מיכל בלומנטל

בשם משיבה 2:

עו"ד הדר עזרא וייזל

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטים, סגן הנשיא, אב"ד ר' כרמל, א' עמוד 1

רומנוב, ו-מ' ליפשיץ (פריבס) בתפ"ח 70988-12-19 מיום 30.01.2023. זאת, עד להכרעה בערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו.

1. המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין בגיסתו -אחותה הקטינה של אשתו דאז - עבירת מעשה סדום בבת משפחה קטינה לפי סעיפים 351(א) ו-347(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); אינוס בת משפחה שהיא קטינה לפי סעיפים 351(א) ו-345(א) לחוק; ומעשה מגונה בקטינה לפי סעיפים 351(ג)(1) ו-348(א) לחוק. המבקש זוכה מעבירה נוספת של מעשה מגונה שיוחסה לו בכתב האישום.
 2. בתמצית יתואר כי המבקש, יליד 1980, היה נשוי בתקופה הרלבנטית לאחות המתלוננת; ובין השנים 2006-2008, בהיות המתלוננת בת כ-8 עד 10 שנים, ביצע בה מספר עבירות מין, כדלהלן.
 1. המעשה הראשון נעשה בהגיעה של המתלוננת אל בית המבקש, ובעת שאחותה הייתה במקלחת. המבקש קרא למתלוננת להגיע אל חדר השינה, הורה לה לשבת כשברכיה על הרצפה ולעצום את עיניה על מנת לתת לה סוכריה, ואז הכניס את איבר מינו לפיה. המעשה השני, בוצע במטבח ביתם של המבקש ורעייתו דאז, כאשר המבקש נגע בישבנה של המתלוננת ובאזור איבר מינה מעל לתחתוניה. המעשה השלישי, בוצע בבית הורי המבקש, כאשר המתלוננת ישנה בחדר עם ילדי המבקש, אז הגיע המבקש למיטתה, הרים את חצאיתה, הפשיל את תחתוניה ודחף את אצבעו לאיבר מינה.
 3. יצוין, כי המבקש כבן 42, כיום גרוש, אב לארבעה ילדים, נעדר הרשעות קודמות. כאשר המתלוננת סיפרה לבני משפחתה על המעשים, היא לא זכתה לתמיכתם ולבסוף, בשנת 2014, בהיותה בת 16, התלוננה במשטרה. כתב האישום הוגש בחלוף כחמש שנים, בסוף שנת 2019.
 4. ביום 03.07.2022, הורשע המבקש, לאחר ניהול הליך הוכחות. מטעם המאשימה העידו המתלוננת; אחותה; בת דודתה; אמה; וגיסתה. מטעם המבקש העיד אך הוא בעצמו. בהכרעת הדין, נותחו הראיות ונבחנו שתי הגרסאות הסותרות: גרסת המתלוננת, המתארת את האירועים מושא כתב האישום מחד גיסא; וגרסת המבקש, המכחישה מכל וכל מאידך גיסא. בית משפט קמא מצא כי עדות המתלוננת מהימנה; כאשר ניכר שהיא מתארת אירועים שאכן התרחשו, דבקה בפרטים ככל יכולתה וכי עדותה באה ממקום אמתי וכואב. כמו כן, נקבע כי לעדות המתלוננת יש חיזוקים בדמות העדויות השונות על כך שחשפה את שקרה לה בסמוך לאחר האירועים, ובאופן שעולה בקנה אחד עם גרסתה כבגירה; כמו גם שינוי התנהגותה ממועד חשיפת הסיפור בפני אמה; ויחסה השלילי והעקבי כלפי המבקש. כן הדגיש בית המשפט את המחיר הכבד אותו שילמה המתלוננת על חשיפת הסיפור, כאשר משפחתה התנכרה אליה וסירבה להאמין לה, אך היא דבקה בגרסתה במהלך השנים.
 5. ביום 30.01.2023 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש - והשית עליו עונש של 6.5 שנות מאסר בפועל; מאסר על תנאי; ופיצוי בסך של 120,000 ש"ח לטובת המתלוננת.
 6. ביום 13.04.2023, הגיש המבקש נימוקי ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ועמם בקשה לעיכוב ביצוע עונשו - היא הבקשה שלפניי. המבקש, בערעורו, עומד על חפותו וטוען כי שגה בית המשפט המחוזי במסקנותיו ובהעדפת גרסתה של המתלוננת על פני גרסתו, כאשר "התיק הוא למעשה מילה כנגד מילה". עיקר טענתו של המבקש בערעור, כי נוכח השינויים בגרסת המתלוננת הוא למעשה לא נחקר בפועל על התלונה שהוגשה במשטרה; והרי שאין להרשיע מקום בו אין תלונה ברורה או חקירה ברורה בהתאם. עוד נטען, כי העונש שהושת עליו מופלג, וכי המבקש לא יכול לעמוד בתשלום רכיב הפיצוי שנקבע.
- בבקשה לעיכוב ביצוע נטען כי סיכויי הערעור טובים מאוד, בהתאם למפורט לעיל; כי המבקש לא היה עצור

לאורך כל ההליכים ולא עולה כל חשש כי יטריד את המתלוננת.

7. ביום 19.04.2023, הגישה המתלוננת הודעה על ייצוג; ובקשה לקבלת כתבי הטענות והבקשות בערעור לידיה. בו ביום, ובהתאם להחלטתי, עדכן המבקש כי מסר לידי המתלוננת את כלל המסמכים הנדרשים.

8. בדיון שנערך לפניי היום, 27.04.2023, שב בא-כוח המבקש על עיקר הטענות שפורטו בכתב הבקשה, ובעיקרו של דבר נטען כי שגה בית משפט קמא כאשר התעלם מכל אותן פרכות וסתירות שעלו מגרסאותיה השונות של המתלוננת לאורך שנים, ומכשלים בניהול החקירה. בא-כוח המבקש הפנה לדבריה של המתלוננת בתחילת הליך העימות שנערך בינה ובין המבקש, ולדברים שהטיחה בו; לעובדה שהמבקש לא זומן להשלמת חקירה לאחר מסירת הודעתה האחרונה של המתלוננת; ולעובדה שגרסתה של המתלוננת התפתחה לאורך שנים וטמנה בחובה שינויים משמעותיים ואף דרמטיים. לטענת בא-כוח המבקש, יש בכל אלה כדי לבסס את טענת מרשו - לפיה קיים סיכוי לא מבוטל שערכאת הערעור תמצא לנכון, בסופו של דבר, להתערב בהכרעת דינו של בית משפט קמא.

9. מנגד, באת-כוח המדינה התנגדה לבקשה, וביקשה להסב את תשומת ליבו של בית המשפט לעובדה שמדובר במתלוננת שהיא בת משפחה, שהייתה קטינה על גבול הילדות עת בוצעו בה המעשים מושא כתב האישום - מעשים שלא זכו תחילה לאמון מצד בני משפחה. עוד צוין כי המתלוננת נאלצה להסתייע באחרים על מנת לקבל עידוד להגיש תלונה במשטרה, ובהמשך אף להרחיב לגבי מעשיו של המבקש.

10. באת-כוח המדינה הוסיפה שהערכאה הדיונית, על כל שופטיה, שמעה את גרסאות הצדדים בהרחבה - הן של המתלוננת, הן של המבקש, והן של בני משפחה אחרים; קבעה ממצאים חד משמעיים לגבי מהימנות המתלוננת, ונתנה אמון מלא בגרסתה - גם לאחר שזו נחקרה חקירה נגדית. מאידך גיסא, בית משפט קמא קבע ממצאים של חוסר מהימנות באשר לגרסת המבקש. בית משפט קמא אף הסתמך, בין היתר, על עדויות אחרות של בני משפחה שהעידו בבית משפט קמא ותמכו במידה לא מבוטלת בגרסתה של המתלוננת.

דיון והכרעה

11. כידוע, עיכוב ביצוע עונש מאסר הינו בגדר החרג לכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך ככל הניתן למועד מתן גזר הדין (ע"פ 2840/23 קוטובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.04.2023)). בבוא בית משפט להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, עליו לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלבנטיים בעניינו של המבקש, וביניהם לחומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה; סיכויי הערעור; עברו הפלילי; נסיבותיו האישיות; התנהלותו במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו; ולשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או את גזר הדין (ע"פ 859/23 שיש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (05.02.2023)).

12. ביישום שיקולים אלה לנסיבות המקרה דנן מצאתי לקבוע שאין להיעתר לבקשה, חרף העובדה שהמבקש לא היה נתון במעצר פרק זמן ארוך ואין טענה שהוא לא התייצב לדיונים. קביעות בית משפט קמא במסגרת הכרעת הדין הן קביעות שלא ניתן להתעלם מהן, כך שבבואי לשקול את סיכויי הערעור אין בידי לקבל את טענת בא-כוח המבקש לפיה ישנם סיכויים של ממש לקבלת הערעור. אדרבא, מקריאת הכרעת הדין כמו גם לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, ההתרשמות הנה שסיכויי הערעור אינם נמצאים על הרף הגבוה כלל ועיקר.

13. גם אורך תקופת המאסר, שש וחצי שנות מאסר, הוא משמעותי, כאשר על-פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, גם לרכיב זה יש משקל משמעותי לדחיית הבקשה.

14. ראיתי להוסיף עוד שמדובר בעבירות מין שבוצעו בקרובת משפחה, כאשר המתלוננת שהייתה קטינה בעת

ביצוע המעשים נשוא כתב האישום, היא היום אישה צעירה, אך ממשיכה לפגוש את בני משפחתה הקרובים לרבות ילדיו של המבקש. לפי דברי באת-כוח המתלוננת, זו הייתה נתונה בלחץ נפשי משמעותי משך שנים רבות, לא זכתה לאמון בני משפחתה עד אשר גרסתה נתמכה על-ידי בני משפחה נוספים, והיא מצויה במתח נפשי גם בימים אלה לאחר עדותה בבית המשפט ולאחר מתן הכרעת הדין, ומצפה בכלילין עיניים לסיום הפרשה.

15. בנסיבות אלה החלטתי לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע.

16. המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 04.06.2023 עד השעה 10:00 בימ"ר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתנה היום, ו' באייר התשפ"ג (27.4.2023).

ש ו פ ט